

PAURA

Cùmma so fisse i punte cardinale,
ddó l'aghe de je norde nen 'n ze spòsta,
l'aghe de lla vita dà a i mare 'lle tempeste,
ddó cchiù ce va vicine, cchiù l'ònda te trascina
a i melenéjje strèuse 'jj abbisse,
e cùmma ne scartócce va a je fùgne.
Me pésa la paura ll'acchiappà i curàgge
che scìvija da lle mane.
Mó che già le male m'ha nfilate,
i céle 'n tè la luce de nna vòta;
le piante verde, i fiore, le serìne,
nen danne cchiù culóre a i prate mì.
Jére raccuntéva stòrije de bbergàte,
e vita d'armonije;
mó raccónte cùmma fèrne i tèmpe,
quande j'ammesùre a passe d'òme,
a passe lénte, sempre cchiù cceppàte.
A lle cercà ddó nnìda la speranza,
me chiète ss'è lle vére ca la vita
è i prèmiye che ce attòcca gne mmatìna,
e... piagne e palpità nen tròva scusa.
Me chiète ss'è lle vére ca nasce i pòre criste
pe rrempì i festìne d'avvoltóije e lupe.
Allora, me nginòcchije e aspètte i turne mì,
puře se mbastite de paura.

Luigi Susi